

दानिएलको पुस्तक - एक सय तेइसौँ

दानियल ११:४० को भविष्यवाणीगत महत्त्वको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-03-08

दानियल ११ को चालीसौँ पद परमेश्वरको वचनका अत्यन्त गहन पदहरूमध्ये एक हो, जसरी दानियल ८:१४ पनि हो। चालीसौँ पद हिदेकेल नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र उलै नदीले दानियल ८:१४ लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

चालीसौँ पद “अन्तको समयमा” भन्ने शब्दहरूसँग आरम्भ हुन्छ, यसरी पदको सुरुआत सन् १७९८ हो भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा पहिचान गराउँदै। पदका एकाउन्न शब्दहरू सन् १९८९ मा उन्मोचित भए, जब ती शब्दहरूले त्यस समयमा सोभियत संघको पतनलाई संकेत गरिरहेका छन् भन्ने कुरा चिनियो। पदका ती एकाउन्न शब्दहरूले सन् १७९८ को अन्तको समयलाई पनि, र त्यसपछि सन् १९८९ को अर्को अन्तको समयलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। हेर्न र सुन्न इच्छुक सबैका निम्ति अल्फा र ओमेगाले त्यस पदमा आफ्नो हस्ताक्षर राख्नुभएको छ। पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूत दुवैका आन्दोलनहरूको अन्तको समय त्यही एउटै पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

निम्न पदले यो पहिचान गराउँछ कि संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जब उत्तरका राजाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको पोपतन्त्रले महिमामय देशको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि विजय प्राप्त गर्छ। त्यसकारण, यद्यपि चालीसौँ पदका शब्दहरूले अन्तको समयलाई १७९८ मा आरम्भको रूपमा, र अन्तको समयलाई १९८९ मा अन्त्यको रूपमा पहिचान गराउँछन्, वास्तविकता यो हो कि चालीसौँ पदमा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहास उत्तरका राजाले महिमामय देशमाथि विजय प्राप्त गर्ने चालीस-एकौँ पदसम्म समाप्त हुँदैन। यसको अर्थ, १९८९ मा सोभियत संघको पतनदेखि चाँडै आउन लागेको चालीस-एकौँ पदको आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहासले राष्ट्रपति रोनाल्ड रेगनदेखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्मको संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। त्यस इतिहासमा ११ सेप्टेम्बर, २००१ र त्यसपछिका घटनाहरू पनि समावेश छन्, प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको ठूलो भूकम्पको घडीसम्म।

जब उक्त पद पहिलो पटक खोलियो, तब सत्यको विरुद्धमा यस्तो तर्क उठाइयो कि “पिपेन्जरद्वारा गरिएको यो दाबी—कि उक्त पदले १७९८ को इतिहासदेखि आइतबारको व्यवस्थासम्मलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ—एक हास्यास्पद दाबी हो, किनकि बाइबलका पदहरूले कहिल्यै इतिहासका यति लामो अवधिहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दैनन्।” एकै पदभित्र कति अवधिसम्मको समय समेटिन सक्छ भन्ने धारणाबारे हामीले पहिले विचार गरेका थिएनौँ, तर हामीले तुरुन्तै सम्झिँयाँ कि प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र, पद एघारले ठीक त्यही इतिहासलाई चिन्हित गर्दछ, र त्यसले पनि एकै पदमा त्यसो गर्दछ। पृथ्वीको पशुको इतिहास १७९८ मा आरम्भ भयो, र पृथ्वीको पशुले अजिङ्गरझैँ बोल्नु, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा पूरा हुन्छ।

“अनि जब पापसत्ता, आफ्नो शक्तिबाट वञ्चित भई, सतावटबाट रोकिन बाध्य बनाइयो, तब यूहन्नाले अजिङ्गरको स्वरलाई प्रतिध्वनित गर्न र उही निर्दयी तथा ईशानिन्दात्मक कार्यलाई अघि बढाउन उदाइरहेको एक नयाँ शक्तिलाई देखे। यो शक्ति, जो मण्डली र परमेश्वरको व्यवस्थाविरुद्ध युद्ध छेड्ने अन्तिम शक्ति हो, थुमाजस्ता सिङ्गहरू भएको एउटा पशुद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो।” Signs of the Times, November 1, 1899.

यदि कुनै व्यक्तिले प्राविधिक रूपमा भन्नुपर्ने भए, पद चालीसले सन् १७९८ देखि पद एकचालीससम्मको इतिहासलाई समेटेछ, र पद एकचालीसमा आइतबारको व्यवस्था पहिचान गरिन्छ; त्यसैले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको एउटै पदभन्दा फरक रूपमा, पद चालीस वास्तवमा अलि छोटो छ, किनकि आइतबारको व्यवस्था अर्को पदमा छ, जबकि

प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेहमा सन् १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको अवधि एउटै पदमा समावेश गरिएको छ। सिस्टर ह्याटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि दानिएलको पुस्तकमा रहेको “उही भविष्यवाणीको रेखा” प्रकाशको पुस्तकमा पनि अघि बढाइएको छ, र यदि तपाईंले “रेखामाथि रेखा” को सिद्धान्त लागू गर्ने निर्णय गर्नुहुन्छ भने, प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह, पद एघारले सजिलै पद चालीसलाई अतिक्रमण गर्दै अगाडि बढ्छ।

जब तपाईं पङ्क्तिमाथि पङ्क्तिको सिद्धान्त प्रयोग गर्नुहुन्छ, तब तपाईंले यो पाउनुहुन्छ कि प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशुको—अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिकाको—जुन पद ४० मा “रथहरू, जहाजहरू र घोडचढीहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, त्यसको चित्रण १७९८ मा दुई सिङ भएको थुमाजस्तो पशुबाट चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा अजिङ्गरङ्गै बोल्ने पशुमा परिवर्तन हुन्छ, र साथै यो पनि कि त्यो थुमाजस्तो पशुका दुईवटा सिङ छन्।

चालीसौं पदले त्यस प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब टायरकी वेश्यालाई बिसिङ्छ, किनकि ती सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षहरू एक राजाका दिनहरूजस्तै हुन्, र राजा भनेको एक राज्य हो। चालीसौं पद तथा प्रकाश अध्याय तेहको प्रवाहका आधारमा, यशैया अध्याय तेईसका सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षसम्म शासन गर्ने बाइबलीय भविष्यवाणीको राज्य पृथ्वीको पशु हो, जसका शक्तिका दुई सीङ छन्। पृथ्वीको पशु शक्तिका दुई सीङसहित आरम्भ हुन्छ, जसले Republicanism र Protestantism लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर चालीसौं पदको इतिहास एकचालीसौं पदमा आफ्नो परिपूर्तिर्तर्फ नजिकिँदै जाँदा, त्यसका ती दुई भविष्यवाणीगत शक्तिहरू “जहाजहरू” (आर्थिक शक्ति) र “रथहरू तथा घोडचढीहरू” (सैनिक सामर्थ्य) को रूपमा पहिचान गरिन्छन्।

यशैया अध्याय तेईसका प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षहरूको अवधिमा, सूरकी वेश्या, जो पद चालीसमा उत्तरका राजा हो, बिसिङ्छे। तर त्यसपछि प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षहरूको अन्त्यमा उसले फेरि पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्नेछे, जसरी सोभियत संघको पतनतर्फ अग्रसर गराउने इतिहासमा गरिएको थियो, जब सबै इतिहासकारहरूले यस कुराको पुष्टि गर्छन् कि राष्ट्रपति रीगनले सोभियत संघलाई पतन गराउने उद्देश्यले बाइबलको भविष्यवाणीमा वर्णित ख्रीष्ट-विरोधीसित एउटा गोप्य गठबन्धन सुनिश्चित गरेका थिए। सन् १९८९ सम्म पुग्ने अवधिमा रीगनले पापको मानिससित गोप्य अवैध सम्बन्ध पहिले नै आरम्भ गरिसकेका थिए, यसरी नबूकदनेसरका बाजागाजाहरूले त्यो धुन अभ्यास गर्न थालेका थिए, जुन बिसिङ्गकी वेश्याले गाउन थालिसकेकी थिई। त्यसै इतिहासमा यूहन्ना पावल द्वितीयको अभूतपूर्व विश्वव्यापी सेवकाइ नै त्यस “गीत र नाच” को आरम्भ थियो, जसले “सारा संसार” लाई “पशुको पछि अचम्म मान्दै लाग्न” बाध्य तुल्यायो।

चालीसौं पदले लाओडिसियाली एड्भेन्टवादको इतिहासलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको आरम्भ १७९८ मा सार्दिसको रूपमा भयो; त्यसपछि सार्दिसमा भएकाहरूले उन्मोचित गरिएको ज्योति स्वीकार गरे, र त्यसपछि फिलाडेल्फियाली आन्दोलन सार्दिसबाट निस्केर आयो। जब फिलाडेल्फियाली आन्दोलनले १८५६ को ज्योति अस्वीकार गर्‍यो, तब तिनीहरू १८६३ मा एक आन्दोलनबाट लाओडिसियाली मण्डलीमा रूपान्तरित भए। यसकारण त्यो मण्डली एकचालीसौं पदमा प्रभुको मुखबाट उकेलिने ठहरिएको छ, जुन चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्था हो। चालीसौं पदले संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहास मात्र होइन, लाओडिसियाली एड्भेन्टवादको इतिहासलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

लाओडिसियाली एड्भेन्टवादलाई यसको आधारबिन्दु र शक्तिका लागि परमेश्वरको वचनको दैवी ज्योति दिइयो, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारलाई यसको आधारबिन्दु र शक्तिका लागि संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानको दैवी ज्योति दिइयो। ती दुवै १७९८ मा भविष्यवाणीअनुसार सीङ्गहरूको रूपमा आरम्भ भए, र सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षहरूको अन्त्यसम्ममा धर्मत्यागी रिपब्लिकन सीङ्ग र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट सीङ्ग एकै सीङ्गका रूपमा एकसाथ आउनेछन् र अजिङ्गरङ्गै बोल्नेछन्।

चालीसौं पदका दुईवटा सिङहरू सरकार र चुनिएको मण्डली हुन्, जसले भविष्यवाणीका दुई रेखाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन सँगसँगै अघि बढ्छन्; किनकि तिनीहरू एउटै जनावरमा रहेका दुईवटा सिङको रूपमा

प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। जनावर जहाँजहाँ जान्छ, ती दुई सिङहरू पनि त्यहीँत्यहीँ जान्छन्, र तिनीहरूले एउटै भविष्यसूचक इतिहासमा त्यसो गर्छन्। प्रोटेस्टेन्टवादको सिङको दुईगुणा भविष्यसूचक स्वभाव छ, जसलाई लाओडिसिया र फिलाडेल्फियाले प्रतिनिधित्व गर्छन्। रिपब्लिकनवादको सिङको पनि दुईगुणा भविष्यसूचक स्वभाव छ, जसलाई रिपब्लिकन र डेमोक्रेटिक राजनीतिक दलहरूले प्रतिनिधित्व गर्छन्। प्रत्येक सिङको यस दुईगुणा स्वभावमध्ये दोस्रो पक्ष अन्तिममा उठ्छ र दानियेल अध्याय आठअनुसार अझ उचाइमा उठ्छ।

त्यसपछि मैले आफ्ना आँखाहरू उठाएँ, र हेरेँ, अनि हेर, नदीको अगाडि दुईवटा सिङ्ग भएको एउटा भेडो उभिएको थियो; ती दुवै सिङ्गहरू अग्ला थिए; तर एउटा अर्कोभन्दा अग्लो थियो, र जो अग्लो थियो, त्यो पछि उम्र्यो। दानियेल ८:३।

प्रत्येक सीङको द्वैध विशेषता ख्रीष्टको रेखामा सदुकीहरू र फरिसीहरूद्वारा दृष्टान्तित गरिएको छ, जुन रिपब्लिकन सीङमा उदारवाद (दासप्रथाको पक्षधरता, लोकतन्त्र, वोक-वाद र विश्वव्यापीकरण) र रूढीवाद (दासप्रथाको विरोध, संवैधानिक गणतन्त्र, परम्परावादीहरू, MAGA) सँग मेल खान्छ। प्रोटेस्टेन्ट सीङको द्वैध विशेषता फिलाडेल्फिया र लाओडिसिया सँग मेल खान्छ। यी दुई सीङहरूको विभाजनलाई द्वैध प्रतीकमा देखाउने विषयमा पूर्ण समानान्तरता छैन, किनकि न त प्रगतिशील उदारवाद, न त रूढीवादी MAGA-वाद नै आइतबारको व्यवस्थाको प्रश्नमा सही पक्षमा उभिन्छ; किनकि फरिसीहरू र सदुकीहरू क्रूसमा एकसाथ भएका थिए। तर चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था, जसको प्रतिरूप क्रूस थियो, त्यसमा लाओडिसियालाई प्रभुको मुखबाट उकेलिएको हुन्छ, र फिलाडेल्फियाली सीङ तब एउटा ध्वजचिह्नको रूपमा उचालिन्छ। तथापि, दुवै सीङहरूको द्वैध स्वभाव फरिसीहरू र सदुकीहरूबीचको धर्मशास्त्रीय विवादद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र अन्यजातिहरूका लागि दूत (पावल) ख्रीष्टको इतिहासमा पहिले फरिसीहरूमध्ये फरिसी थिए।

पछिल्ला वर्षाको कार्यविधि, जो पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति हो, जब लागू गरिन्छ तब चालीसौँ पदमा महान् ज्योति उत्पन्न गर्छ। प्रकाशको पुस्तकका अध्याय दुईदेखि अठारसम्म सबै चालीसौँ पदसँग समरूपतामा छन्। यशैया अध्याय तेइसमा टायरकी वेश्याको साक्ष्य उक्त पदसँग मेल खान्छ। निश्चय नै, चालीसौँ पदमाथि राखिनुपर्ने अरू धेरै खण्डहरू पनि छन्, तर सम्भवतः चालीसौँ पदको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति प्रयोग भने चालीसौँ पद स्वयं नै हो।

चालीसौँ पदमा १७९८ मा भएको अन्त्यको समय र १९८९ मा भएको अन्त्यको समय—दुवै प्रस्तुत गरिएका छन्। यसले भविष्यवाणीका विद्यार्थीलाई १७९८ को अन्त्यको समयलाई १९८९ को अन्त्यको समयमाथि राख्न निर्देश गर्दछ। जब त्यसो गरिन्छ, चालीसौँ पदको इतिहासले दुईवटा रेखाहरू उत्पन्न गर्दछ, जसमध्ये प्रत्येक १७९८ मा सुरु हुन्छ र चाँडै आउने एकचालिसौँ पदको आइतवार सम्बन्धी व्यवस्थासम्म निरन्तर रहन्छ। १७९८ मा सुरु हुने रेखाले परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूको आन्तरिक सन्देशलाई पहिचान गराउँछ, र १९८९ मा सुरु हुने रेखाले त्यही इतिहासकै अवधिमा परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूको बाह्य सन्देशलाई पहिचान गराउँछ। त्यसकारण, चालीसौँ पदले आफैँभित्र प्रकाशको पुस्तकका सातवटा मण्डलीहरू र सातवटा मोहोरहरूको उही आन्तरिक र बाह्य भविष्यसूचक सम्बन्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको प्रतीकवादलाई समेटेको छ। अनि यो भविष्यसूचक घटना एकै पदमा—एकाउन्न शब्दहरूले बनेको पदमा—प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

मिलेराइटहरूले सात मण्डलीहरू र सात मोहोरहरूको आन्तरिक-बाह्य सन्देशलाई चिने, तर तिनीहरूले यो पनि चिने कि सात तुरहीहरूले सत्यको तेस्रो रेखालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्थे, जुन सात मण्डलीहरू र सात मोहोरहरूले प्रतिनिधित्व गरेको इतिहासको एक तत्त्व थियो। मिलरले भनेझैं, ती तुरहीहरू रोममाथि ल्याइएका “विशिष्ट न्यायहरू” थिए। मिलेराइटहरूले बुझे कि सात तुरहीहरूले प्रतिनिधित्व गरेका परमेश्वरका न्यायहरू सात मण्डलीहरूको इतिहास र सात मोहोरहरूको समानान्तर इतिहाससँग सम्बन्धित थिए।

चालीसौँ पदले सेप्टेम्बर ११, २००१ को इतिहास समेट्छ, र त्यसैले चालीसौँ पदमा सात तुरहीहरूको भविष्यसूचक रेखा पनि समरेखित गरिएको छ। पहिलो स्वर्गदूत १७९८ मा यस उद्देश्यले आयो कि १८४४ मा न्यायको उद्घाटनको घोषणा गरियोस्। उक्त न्याय अनुसन्धानात्मक न्याय र कार्यान्वयनात्मक न्यायमा विभाजित हुन्छ। चालीसौँ पदको

इतिहास अनुसन्धानात्मक न्यायको इतिहास हो, र एकचालीसौं पददेखि माइकल उठेर उभिनुहुने समयसम्म तथा सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइने समयसम्मको इतिहास कार्यान्वयनात्मक न्यायको इतिहास हो।

कार्यकारी न्याय त्यस समयमा आरम्भ हुन्छ जब संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरङ्गै बोल्ले।

“प्रतीकका मेम्नाजस्ता सिङहरू र अजिङ्गरको स्वरले यसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको राष्ट्रका दाबीहरू र व्यवहारबीचको एउटा प्रखर विरोधाभासतर्फ संकेत गर्छन्। राष्ट्रको ‘बोलाइ’ भनेको त्यसका विधायिका र न्यायिक निकायहरूको कार्य हो। त्यही कार्यद्वारा यसले आफ्ना नीतिको आधारका रूपमा अघि सारेका ती उदार र शान्तिप्रिय सिद्धान्तहरूलाई झूटा ठहराउनेछ। यसले ‘अजिङ्गरङ्गै’ बोल्नेछ र ‘पहिलो पशुको सबै शक्ति’ प्रयोग गर्नेछ भन्ने भविष्यवाणीले, अजिङ्गर र चितुवाजस्तो पशुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका राष्ट्रहरूमा प्रकट भएको असहिष्णुता र सतावटको आत्माको विकासलाई स्पष्ट रूपमा पूर्वसूचित गर्छ। अनि दुई सिङ भएको पशुले ‘पृथ्वी र त्यसमा बस्नेहरूलाई पहिलो पशुको आराधना गराउँछ’ भन्ने कथनले, यस राष्ट्रको अधिकार यस्तो कुनै पालना लागू गराउन प्रयोग गरिनेछ, जुन पोपसत्ताप्रति श्रद्धाञ्जलिको कार्य हुनेछ, भन्ने कुरा संकेत गर्छ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 443.

जब संयुक्त राज्य अमेरिकाले “बोल्ले,” र चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था लागू गर्छ, तब प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको “दोस्रो आवाज” बाबेलबाट पुरुषहरू र स्त्रीहरूलाई बाहिर बोलाउँदै “बोल्ले।”

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को आवाज यसो भनिरहेको सुनेँ, “हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्केर आओ, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूका सहभागी नहोओ, र उसका प्रकोपहरूमा नपरो। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ। जसरी उसले तिमीहरूलाई प्रतिफल दिई, त्यसरी नै उसलाई प्रतिफल देओ, र उसका कामहरूअनुसार उसलाई दोब्बर देओ; जुन कचौरामा उसले भरिदिई, त्यही कचौरामा उसलाई दोब्बर भरिदेओ।” प्रकाश 18:4-6।

एकचालीसौं पदमा, जब संयुक्त राज्य अमेरिका बोल्दछ, तब आधुनिक बाबेलको त्रिविध वातावरणभित्र अझै रहेका मानिसहरूलाई प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको “दोस्रो आवाज” बोल्दा बाहिर बोलाइन्छ। त्यसपछि बाहिर बोलाइनेहरूलाई एकचालीसौं पदमा “एदोम, मोआब र अम्मोनका सन्तानहरूमध्ये मुख्य” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यस पदमा, आधुनिक बाबेलको त्रिविध प्रतीकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका मानिसहरू उत्तरका राजाको (पापतन्त्रको) हातबाट उम्कन्छन्। हिब्रू शब्द “उम्कनु” को अर्थ चिप्लोपनद्वारा उम्कनु हो, र यसको अन्तर्निहित अर्थ यो हो कि यो उम्काइ त्यस्तो वस्तुबाट सम्पन्न हुन्छ, जसले उम्कनुभन्दा अधिसम्म उम्कनेहरूलाई बन्दीगृहमा राखेको थियो।

ऊ महिमामय देशमा पनि प्रवेश गर्नेछ, र धेरै [देशहरू] परास्त हुनेछन्; तर एदोम, मोआब, र अम्मोनका सन्तानहरूमध्ये प्रमुखहरूचाहिँ उसको हातबाट उम्कनेछन्। उसले देशहरूमाथि पनि आफ्नो हात फैलाउनेछ; र मिश्रदेश उम्कनेछैन। दानियेल 11:41, 42।

बयालीसौं पदमा पोपत्वले (उत्तरको राजा) आफ्नो तेस्रो भौगोलिक अवरोधमाथि विजय प्राप्त गर्छ, जब उसले मिश्रलाई आफ्नो अधीनमा लिन्छ, जो संयुक्त राष्ट्रसंघको प्रतीक हो, जसरी हेरोदको जन्मदिनद्वारा त्यसको पूर्वछाया देखाइएको छ, जब ऊ हेरोदियाकी छोरी सलोमी (संयुक्त राज्य अमेरिका) को छलपूर्ण नृत्यको प्रभावमा पर्छ; हेरोदियास पोपत्वको प्रतीक हो। यसले त्यो समयलाई चिन्हित गर्छ जब संयुक्त राष्ट्रसंघ (प्रकाश १७ का “दस राजाहरू”) एक घण्टाका निम्ति आफ्नो राज्य जनावरलाई दिन सहमत हुन्छन्। त्यो एक घण्टा प्रकाश ११ को “ठूलो भूकम्प” को घडी हो, र त्यही “घडी” हो जब बेबिलोनकी वेश्यामाथि न्याय गरिन्छ। बयालीसौं पदमा, मिश्र (संयुक्त राष्ट्रसंघ) “बाँच्न सक्नेछैन।”

बयालीसौं पदमा “उम्कनु” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द एकचालीसौं पदको हिब्रू शब्दभन्दा भिन्न छ। बयालीसौं पदमा “उम्कनु” भन्ने शब्दको अर्थ “कुनै छुटकारा नपाउनु” हो, तर एकचालीसौं पदले यो देखाइरहेको छ कि चाँडै

आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पहिले पोपसत्तासँग हातेमालो गर्दै आएका मानिसहरू चिप्लोपनका कारण उम्किएझैं उम्कन्छन्। आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी सङ्कटको घडीअघि आधुनिक बेबिलोनको सहभागितामा रहेका मानिसहरूले आइतबार नै परमेश्वरको आराधनाको दिन हो भन्ने शैतानी विचार स्वीकार गर्दै आएका छन्। जब पशुको छाप लागू गरिन्छ, तब कुनै व्यक्तिले जुनसुकै कारणले त्यो स्वीकार गर्न सक्छ, वा वास्तवमै त्यसै हो भनी विश्वास गर्न सक्छ। त्यसमा विश्वास गर्नु भनेको निधारमा छाप ग्रहण गर्नु हो, र केवल त्यसलाई स्वीकार गर्नु भनेको हातमा छाप ग्रहण गर्नु हो।

जसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पोपसत्ताको हातबाट उम्कन्छन्, तिनीहरूले ठीक त्यसै समयमा शैतानी धारणालाई अस्वीकार गर्छन् कि परमेश्वरको आराधनाको दिन सूर्यको दिन हो, जब संयुक्त राज्य अमेरिका र संयुक्त राष्ट्रसंघ रोमकी वेश्या: पोपसत्तात्मक शक्ति, उत्तरका राजा, सँग हातेमालो गरिरहेका हुन्छन्।

“संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्टहरू आत्मावादको हात समात्न खाडलपारि आफ्ना हातहरू फैलाउने काममा अग्रणी हुनेछन्; तिनीहरू रोमी शक्तिसँग हातेमालो गर्न अतल खाडलमाथिबाट हात बढाउनेछन्; र यस त्रिविध एकताको प्रभावअन्तर्गत, यो देश विवेकका अधिकारहरू कुल्चँदै रोमका पदचिन्हहरूमा हिँड्नेछ।” The Great Controversy, 588.

दानियेल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूको संरचनालाई, हामी पद चालीसको विचार गर्दै जाँदा, स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गर्न समय निकाल्नु महत्त्वपूर्ण छ। उत्तरका राजा, जो आधुनिक रोम हो, पृथ्वीको सिंहासनमा स्थापित हुनका लागि तीनवटा भौगोलिक अवरोधहरू जित्दछ। जसरी मूर्तिपूजक रोमले तीनवटा भौगोलिक अवरोधहरू जित्यो, र जसरी पापीय रोमले पनि त्यस्तै गर्‍यो, त्यसरी नै आधुनिक रोमले पद चालीसमा दक्षिणका राजा (पूर्व सोभियत संघ) लाई जित्दछ, त्यसपछि पद एकचालिसमा रमणीय देश (संयुक्त राज्य अमेरिका) लाई जित्दछ, र त्यसपछि पद बयालीस र त्रेचालिसमा मिश्र (संयुक्त राष्ट्रसंघ) लाई जित्दछ।

तर सिस्टर ह्वाइटको अधिल्लो उद्धरणले संकेत गरेझैं, संयुक्त राज्य अमेरिका एकै समयमा पोपसत्ता र संयुक्त राष्ट्रसंघसँग हातेमालो गर्छ। अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध एकता चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा सम्पन्न हुन्छ, यद्यपि दानियेल अध्याय ११ पद ४१ देखि ४३ सम्मले त्यस समकालीन विजयलाई क्रमिक रूपमा पहिचान गर्छ। चित्रित गरिएको क्रमले घटनाहरूको प्रवाहलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, तर ती सबै चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामै सम्पन्न हुन्छन्।

त्यस बिन्दुमा प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको “दोस्रो स्वर” त्यहीँ “बोल्छ” जहाँ संयुक्त राज्य अमेरिका “बोल्छ।” जहाँ र जब शैतान बोल्छ, त्यहीँ र त्यहीँ समयमा परमेश्वर बोल्नुहुन्छ। पद चवालीसमा, पूर्व र उत्तरतर्फबाट आएका समाचारहरूले उत्तरका राजालाई विचलित तुल्याउँछन्, र पापसीको अन्तिम रक्तपात आरम्भ हुन्छ। पद चवालीस, पद बयालिस र त्रेचालिसजस्तै, पद एकचालीसमा आरम्भ हुन्छ, जब प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारका शक्तिशाली स्वर्गदूतले आफ्ना अरू बथानलाई बेबिलोनबाट बाहिर निस्कन आह्वान गर्न थाल्नुहुन्छ।

उहाँले प्रस्तुत गर्नुहुने सन्देश त्यही सन्देश हो जसले तेस्रो हायको इस्लामलाई उहाँको न्यायको साधन, तथा बाबेलकी वेश्याको दण्डको रूपमा चिन्हित गर्दछ। इस्लामलाई “पूर्वका समाचारहरू” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र पापतन्त्र (उत्तरका राजाको नक्कली रूप) “उत्तरका समाचारहरू” हो। दानिएल अध्याय एघार पद चालीसले अनुसन्धानात्मक न्यायलाई चिन्हित गर्दछ, र पद एकचालीसदेखि पैतालीससम्मले कार्यान्वयनात्मक न्यायलाई चिन्हित गर्दछ।

हामी अर्को लेखमा दानिएल ११ को चालीसौँ पदको हाम्रो विचारलाई निरन्तरता दिनेछौँ।

“एक अवसरमा, जब म न्युयोर्क सहरमा थिएँ, रातको समयमा मलाई भवनहरू तलामाथि तला थपिँदै आकाशतर्फ उक्लिरहेका देख्न बोलाइयो। यी भवनहरूलाई अग्निरोधी भनी प्रत्याभूत गरिएको थियो, र तिनीहरू आफ्ना मालिकहरू र निर्माणकर्ताहरूको महिमा गर्नका लागि खडा गरिएका थिए। यी भवनहरू अझै माथि र

अझै माथि उठिरहे, र तिनमा सबैभन्दा महँगा सामग्री प्रयोग गरिएको थियो। ती भवनहरू जसका स्वामित्वमा थिए, तिनीहरूले आफैलाई यसो सोधिरहेका थिएनन्: 'हामीले परमेश्वरको महिमा सर्वोत्तम रूपमा कसरी गर्न सक्छौं?' प्रभु तिनीहरूको विचारमा हुनुहुन्थेन।"

"मैले सोचें: 'हाय, यदि यस प्रकार आफ्ना साधन लगानी गरिरहेकाहरूले आफ्नो मार्गलाई परमेश्वरले जसरी देख्नुहुन्छ त्यसरी देख्न सक्थे भने! तिनीहरू भव्य भवनहरू थुपारिरहेका छन्, तर ब्रह्माण्डका शासकको दृष्टिमा तिनीहरूको योजना र रचना कति मूर्खतापूर्ण छ। तिनीहरू हृदय र मनका सम्पूर्ण शक्तिसहित कसरी परमेश्वरको महिमा गर्न सकिन्छ भनी अध्ययन गरिरहेका छैनन्। तिनीहरूले यसलाई—मानवको प्रथम कर्तव्यलाई—दृष्टिबाट गुमाइसकेका छन्।"

"जब यी उन्नत भवनहरू उठाउँदै थिए, तब तिनका मालिकहरू महत्वाकांक्षी घमण्डका साथ यस कुरामा आनन्दित भए कि तिनीहरूसँग आफ्नै स्वार्थतुष्टि गर्न र आफ्ना छिमेकीहरूको ईर्ष्या जगाउन प्रयोग गर्न सक्ने धन थियो। यसरी तिनीहरूले लगानी गरेको धनको धेरै अंश अन्यायपूर्ण असुलीबाट, गरिबहरूलाई निर्दयतापूर्वक थिचोमिचो गरेर प्राप्त गरिएको थियो। तिनीहरूले बिर्सि कि स्वर्गमा प्रत्येक व्यापारिक लेनदेनको हिसाब राखिन्छ; प्रत्येक अन्यायपूर्ण कारोबार, प्रत्येक छलपूर्ण कार्य, त्यहाँ अभिलेखित छ। त्यो समय आउँदैछ जब मानिसहरू आफ्नो छल र उद्धततामा यस्तो बिन्दुमा पुग्नेछन् जसलाई पार गर्न प्रभुले तिनीहरूलाई अनुमति दिनुहुनेछैन, र तिनीहरूले जान्नेछन् कि यहीवाको सहनशीलताको पनि एक सीमा छ।"

"त्यसपछि मेरो सामु देखा परेको दृश्य आगलागीको भयावह चेतावनी थियो। मानिसहरूले ती अग्ला र कथित रूपमा अग्निरोधक भवनहरूतर्फ हेरेर भने: 'यी त पूर्णतया सुरक्षित छन्।' तर ती भवनहरू मानौं अलकतरा नैबाट बनेका भएझैं भस्म भए। आगो निभाउने इन्जिनहरूले विनाश रोक्न केही गर्न सकेनन्। अग्निनियन्त्रकहरू ती इन्जिनहरू सञ्चालन गर्न असमर्थ भए।"

"मलाई यस्तो शिक्षा दिइएको छ कि जब प्रभुको समय आउँछ, यदि घमण्डी र महत्वाकाङ्क्षी मानिसहरूको हृदयमा कुनै परिवर्तन भएको छैन भने, मानिसहरूले थाहा पाउनेछन् कि जुन हात बचाउनमा शक्तिशाली थियो, त्यही नाश गर्नमा पनि शक्तिशाली हुनेछ। कुनै पनि सांसारिक शक्तिले परमेश्वरको हातलाई रोक्न सक्दैन। परमेश्वरले मानिसहरूलाई उहाँको व्यवस्थाको अवहेलना र तिनीहरूको स्वार्थी महत्वाकाङ्क्षाको कारण प्रतिफल पठाउने उहाँद्वारा नियुक्त समय आउँदा, भवनहरूको निर्माणमा यस्तो कुनै सामग्री प्रयोग गर्न सकिँदैन जसले तिनलाई विनाशबाट जोगाउन सकोस्।"

"शिक्षकहरू र राजनेताहरूका बीचमा समेत, समाजको वर्तमान अवस्थाको आधारभूत कारणहरूलाई बुझ्नेहरू धेरै छैनन्। शासनको लगाम सम्हाल्नेहरू नैतिक भ्रष्टता, गरिबी, दरिद्रता, र बढ्दो अपराधको समस्याको समाधान गर्न सक्षम छैनन्। तिनीहरू व्यापारिक कार्यहरूलाई अझ सुरक्षित आधारमा स्थापित गर्न व्यर्थ संघर्ष गरिरहेका छन्। यदि मानिसहरूले परमेश्वरको वचनको शिक्षाप्रति अझ बढी ध्यान दिएका भए, तिनीहरूलाई व्याकुल पार्ने समस्याहरूको समाधान तिनीहरूले भेट्नुभन्थे।"

"धर्मशास्त्रले ख्रीष्टको दोस्रो आगमन हुनुभन्दा ठीक अघिको संसारको अवस्था वर्णन गर्दछ। जो मानिसहरू डकैती र अन्यायपूर्ण असुलीद्वारा ठूलो धनसम्पत्ति थुपाउँछन्, तिनीहरूको विषयमा यसरी लेखिएको छ: 'तिमीहरूले अन्तिम दिनहरूका लागि धन थुपारेका छौ। हेर, तिमीहरूका खेतहरू काट्ने मजदुरहरूको ज्याला, जुन तिमीहरूले छलद्वारा रोकेका छौ, पुकार गरिरहेछ; र काट्नेहरूको पुकार प्रभु सबैभन्दा अघिका कानसम्म पुगेको छ। तिमीहरूले पृथ्वीमा सुखविलासमा जीवन बिताएका छौ, र उच्छृंखल भएका छौ; तिमीहरूले आफ्नो हृदयलाई बधको दिनझैं मोटाएको छ। तिमीहरूले धर्मलाई दोषी ठहराएर मारिहालेका छौ; र उसले तिमीहरूको विरोध गर्दैन।' याकूब 5:3-6।"

"तर समयका तीव्रगतिमा पूरा भइरहेका चिन्हहरूले दिएका चेतावनीहरूलाई कसले पढ्छ? सांसारिक जनहरूमा कस्तो प्रभाव पर्छ? तिनीहरूको मनोवृत्तिमा कस्तो परिवर्तन देखिन्छ? नोआहको समयका संसारका बासिन्दाहरूको मनोवृत्तिमा जति देखिएको थियो, त्यसभन्दा बढी होइन। सांसारिक व्यापार र सुख-विलासमा

डुबेका ती जलप्रलयपूर्वका मानिसहरूले 'जलप्रलय नआउज्जेल र तिनीहरू सबैलाई बगाएर नलैजाउज्जेल केही थाहा पाएनन्।' मत्ती 24:39। तिनीहरूले स्वर्गबाट पठाइएका चेतावनीहरू पाए, तर तिनीहरूले सुन्न अस्वीकार गरे। अनि आज पनि संसार, परमेश्वरको चेतावनीपूर्ण स्वरलाई पूर्णतः बेवास्ता गर्दै, अनन्त विनाशतर्फ हतारिँदै गएको छ।”

“संसार युद्धको आत्मा ले उद्देलित भएको छ। दानियेलको एघारौँ अध्यायको अगमवाणी आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिको नजिकै पुगेको छ। चाँडै नै अगमवाणीहरूमा उल्लेख गरिएका सङ्कटका दृश्यहरू घटित हुनेछन्।”

चर्चका लागि साक्षीहरू, खण्ड NINE, पृष्ठ ELEVEN।